

APOSTOLUL

CURIERUL ARHIEPISCOPIEI ORTODOXE ROMANE DIN BUCUREȘTI

APARE DE DOUA ORI PE LUNĂ

Redacția și Administrația:
ARHIEPISCOPIA BUCUREȘTILOR

ABONAMENTUL { pentru preoți, diaconi și instituții 150 lei pe an
pentru cântăreți și paracliseri 100 lei pe an

SUMARUL

1. Lucrările adunării eparhiale **
2. Chipuri de preoți Pr. Nicolae-Boleanu
3. Raportul comisiei culturale **
4. Despre viața interioară D-ra Liliana Iltiescu
5. Prima apologie Diac. A. N. C-tinescu
6. Mișcarea misionară Referent
7. Cronica externă Pr. Stelian Iltiescu
8. Parohii vacante, etc. **

Lucrările adunării eparhiale

Adunarea eparhială s'a ținut anul acesta la data fixată prin lege, Duminică V după Paști (a Samaritencii) în zilele de 13 și 14 Maiu.

În ședința de Duminică 13 Maiu, după săvârșirea obiceiului Te Deum în catedrala Sf. Patriarhii, onorații membri ai adunării trec în camera deputaților unde P. S. Tit Târgovișteanu, președintele adunării, deschide ședința printr-o prea mișcătoare cuvântare, pe care din lipsă de spațiu o vom da în întregime și broșură aparte. Se relevă la început evenimentele întâmplăte anul trecut: moartea marelui Rege Ferdinand I, a bărbatului de Stat Ion I. C. Brătianu, care era și membru în adunarea noastră eparhială, apoi suirea pe tron a M. S. Regelui Mihai I și intrarea în funcțiune a înaltului consiliu de regență, din care face parte și capul Bisericii ortodoxe I. P. S.

Patriarh Miron. După aceia se împart comisiunilor respective rapoartele prezentate de cele 3 secții ale consiliului eparhial, spre studiere și referire.

Ședința II care s'a ținut în ziua de 14 Maiu ora 4 pm. tot sub președinția P. S. Tit, a fost rezervată citirii referatelor comisiunilor și anume: Referat asupra Rap. general al plenului 2. asupra rap. general al secțiunii administrative bisericești; 3. asupra rap. general al secțiunii culturale; 4. asupra rap. general al secțiunii culturale cu privire la înființarea academiei de muzică; 5. apoi: Referatele asupra rapoartelor generale ale secțiunii economice financiare, cu privire la funcționarea epi-tropiilor, consiliilor, adunărilor parohiale, donațiunei, ajutoare pentru biserici, case parohiale, clopotnițe; apoi asupra fondurilor arhiepiscopiei și altor fonduri date în grija și administrarea sa; asupra proiectului de buget al Arhiep. pe 1929, despre școala de cântăreț și bugetul ei.

Toate aceste referate au fost ascultate pe rând și discutate, luându-se hotărârile de trebuință.

După terminarea lor se face alegerea unui membru în congresul național bisericesc devenit vacant prin moartea lui Ion I. C. Brătianu, și după votare, se proclamă ales d-l Mihail Berceanu, ajutor de primar al Capitalei.

Toate aceste lucrări se vor tipări în broșură aparte, dar aci ne rezervăm dreptul a pune câteva date mai interesante și referatul comisiunii culturale, care se tipă-

rește în întregime, pentru frumusețea expunerii sale.

Din raportul general al secției economice, dăm următoarele țifre destul de eloquente, cari arată dărnicia credincioșilor față de biserică, sub regimul noiei legi de organizare :

În cursul anului 1927, s'au clădit în eparhie, din nou, 16 biserici, s'au reparat 151, iar case parohiale s'au construit 21, și s'au reînnoit 15, clopotnițe reînnoite 3, reparate 1 ; în total 167 biserici, 36 case parohiale, 5 clopotnițe și 2 atenee populare în București.

Sumele cheltuite pentru acestea se ridică în total la 78 965.127 lei, după proveniență avem :

1. Dela primării 7,786,547 ; 2. Dela județ 3,404,000 ; 3. Dela Stat 1,088,211 ; 4. Dela enoriași 48,992,025 ; 5. Dela Imprumuturi 8,000,000 ; 6. Dela donațiuni 800,000 ; 7. Dela diverse 8,894,344 ; Total General 78,965,127.

Afară de aceste sume, pentru anul în curs s'au mai prevăzut, prin stăruința P. P. C. C. Protopop în bugetul jud. Ilfov 4,425,000 ; bugetul jud. Prahova 2,640,000. Deosebit de acestea alte sume pentru aju-

torarea bisericilor sărace, transportul protopopilor etc. Dăm aci câte persoane ce au donat sume mai însemnate p. biserică, spre pilduirea altora :

1. Maria C. Rădulescu parohiei Sf. Voevozi 500,000 Lei ; 2. I. Teodorescu parohiei Sf. Ștefan (Cuibu cu barză) 700,000 ; 3. Familia Țaciu parohiei Sf. Nicolae Șelari 100,000 ; 4. Aristița Niculescu parohiei Sf. Nicolae Șelari 100,000 ; 5. Familia Râmnicănu parohiei Sf. Nicolae Șelari 20,000 ; 6. Dl. Al. Donescu parohiei Mavrogheni 60,000 ; 7. Niță și Ralița Ionescu, bis. Sf. Ilie Grand 140,000 ; 8. D. Dumitru bis. filiale Mânzărești 300,000 ; 9. D. Mihail Capră, bis. Sf. Alexandru 500,000 ; 10. Dl. Sache Ionescu, bis. Sf. Treime Ploști 300,000 ; 11. Banca Populară Tinosu 45.000 ; 12. Dl. Iosif Grigorescu bis. din Pretrovița 500,000 ; 13. D-na Ecaterina Șerban Cantacuzino Valea Lungă Cricov 70,000.

Adunarea eparhială de anul acesta s'a ținut în cel mai înalt spirit de dragoste și unire între clerici și mireni, pentru bunul mers al bisericii.

P. S. Tit a închis adunarea aducând mulțumiri onorațiilor membrii ai adunării, pentru sprijinul lor prețios dat cu acest prilej.

CHIPURI DE PREOȚI

10.

Popa Iuga din Baia

— Sfătuitorul voivodului Alexandru Cel Bun —

Pe valea Moldovei în apropiere de Folțiceni se află satul Baia. Aci fu odinioară, pe vremea lui Dragoș-Vodă, scaun de voivod moldovenesc. Aci Alexandru Vodă cel Bun și Bătrân ridică pe mormântul soției sale Margareta, care era catolică, o mănăstire biserică ale cărei rămășițe te uimesc și astăzi. Tot aci Ștefan Vodă înfrânse trufia lui Matiaș, regele Ungurilor, și mulțumi lui Dumnezeu zidind biserică întru cinstea Sfântului Gheorghe, purtătorul de biruință. Căci în Baia nu erau numai Sași catolici ci și Moldoveni dreptcredincioși. Ba încă Moldovenii aceștia avură pe vremea lui Alexandru Cel Bun un preot vestit, anume Iuga, de care ne este acum cuvântul.

Cine vor fi fost părinții acestui frate al

nostru întru preoție de acum 500 de ani nu știm și nici anul nașterii lui nu-l cunoaștem. Dar, după vremea dăruirii lui cu moșie, probăluim că s'a născut la vre-o douăzeci și cinci de ani după întemeierea Moldovei (1359) ; iar numele lui de Iuga ne duce cu gândul în Maramureșul lui Iuga-Vodă, fratele dulce al lui Bogdan Intemectorul. Tatăl său va fi fost din acei „păstori de neamuri“ pe cari Eminescu îi descrie astfel :

Din lungi cărări de codru, din munți cu vârfu 'n nouri

*Eșit-au Dragoș-Vodă, îmblânzitor de bouri,
Mulțimea curgătoare s'a fost întins pe vale,
Și buciumele sună și oile-s pe cale.*

Preotul Iuga, care mai avea un frate anume Nan, a slujit cu credință pe stăpânul său Alexandru Vodă. În frământarea cu patriarhia de Țarigrad pentru recunoașterea mitropolitului Iosif va fi fost și el sol al Domnului său. Când s'au așezat în Suceava moaștele Sfântului Ioan cel Nou va fi întovărașit și el alături ce venia dela Cetatea Albă. Domnul Moldovei trimetea dese solii în Polonia și în Ungaria iar din ele va fi făcut parte și preotul Iuga care se dovedește a fi fost iscusit și învățat.

Pentru toate acestea poruncit-a Vodă în anul 1424, Februarie 16, credinciosului grămatic Neagoe să scrie pe o piele de vițel să atârne pecetea domnească la o scrisoare cu începutul următor: „Din mila lui Dumnezeu, Noi Alexandru Voivod, Domn al Țării Moldovei, facem cunoscut cu această carte a noastră tuturor cari se vor uita la dânsa sau o vor auzi cetindu-se că acest adevărat popă Iuga ne-a slujit cu credință. Deci văzând slujba lui dreaptă și credincioasă către noi, l-am miluit pe dânsul cu osebita noastră milă, și i-am dat în țara noastră un sat aproape de Baia, anume Buciumenii, ca să-i fie uric și tot venitul, lui și copiilor lui, și fratelui său Nanu și copiilor lui, și nepoților lor și strănepoților lor și răstrănepoților lor și la tot neamul lor, nestrîcat niciodată în veci“. Apoi Domnul arată hotărele acestui sat vecin cu Rădășeniile cei cunoscuți în poame și pune mărturie pe fii săi și pe boierii cei mari. Înaltă cinste pentru preoțimea de mir această dăruire, care însemna și boierie. Căci pe atunci satele se dăruiau boierilor și ostașilor, rar de tot preoților și și mai rar țăranilor viteji în războaie.

Cât a trăit Alexandru Vodă († 1433) cinstea preotului Iuga a mers crescând căci în anul 1431 Domnul îi mai dăruiește satul lui Miclea pe Tutova și satul lui Bălan pe Strâmba. Cinstea aceasta nu încetă nici în

vremea fiilor lui Alexandru cel Bun. Căci supt ei preotul Iuga ajunsese în vrednicia plină de răspundere a părălăbiei de Cetatea Albă (1435—1436) când căută să intre în legături negustorești cu Veneția. Ieși din această slujbă cu cinstea de protopop și cu multe sate dăruite de voivozii Ilie și Ștefan „pentru că le slujește și lor în dreptate și în credință cum a slujit și răposatului lor părinte“. În această donație este pomenit și fiul său Mihul grămaticul care cu vremea va ajunge cel mai puternic și cel mai bogat boier moldovean din vremea aceea, pentru că era și cel mai învățat.

Tot cu fiul său Mihul este pomenit popa Iuga în anul 1439 când Iliș-Vodă pentru dreapta și credincioasa lor slujbă le întărește satele dobândite și le mai adaogă altele. Stăpâneau Buciumenii unde aveau casă, țineau sate în Moldova de jos, stăpâneau altele pe Prut și pe Rânt până la Nistru. De aci încolo nu mai aflăm știri despre popa Iuga, care va fi adormit în Domnul în preajma anului 1440.

Popa Iuga a avut trei băeți al căror sfârșit n'a fost pe pământ moldovenesc. Căci în anul 1457 Mihul cel bogat și învățat fuge din pricină politică în Polonia împreună cu alți doi frați. În Moldova ei nu se mai întorc. Dar rămăsese în Buciumeni o fată a lui Mihul anume Marușca. Ea păstra cartea de danie a moșului său popa Iuga ca să o dea în anul 1490 lui Isac vistiernicul care-i cum-pără satul Buciumenii cu 120 de zloți.

* * *

S'a stins neamul popii Iuga. Buciumenii lui au trecut prin multe mâini. Dar i-a rămas cartea de danie cu pecete domnească în ceară roșie învelită în ceară albă ca să ne vorbească de bătrâni preoți de mir, sfătuitori de domni, și stăpânitori de sate.

Preotul NICULAE
de la biserica Boteanu

RAPORTUL COMISIEI CULTURALE

către

Adunarea Eparhială a Ungro-Vlahiei privitor la activitatea secției culturale. Sedința din 14 Maiu 1928.

Onorată Adunare,

Comisia culturală aleasă de onorata adunare pentru a cerceta activitatea secției culturale a eparhiei noastre are cinstea a vă raporta pe scurt următoarele:

Pentru înaintarea vieții religioase și culturale, cercurile pastorale înființate mai de mult au dobândit în acest an o dezvoltare mai temeinică. În toate protopopiatele avem un număr variabil de cercuri cu organizarea

lor aparte și cu programul lor de lucru, unde s'a avut în vedere îndrumările Adunări Eparhiale din Maiu 1927. În București cercurile pastorale au ținut 511 ședințe, la care s'au ținut predici, s'au executat cântări, s'au împărțit cărți bune de cetit Pe lângă acestea a lucrat în același sens și asociația religioasă Patriarhul Miron, a cărei activitate este vrednică de relevat. În eparhie, pe 6 județe avem 37 cercuri culturale orășenești și 124 sătești. S'au ținut în totul 3759 de cuvânturi în aceste cercuri, s'au strâns fonduri pentru cumpărare de cărți și icoane distribuite în dar credincioșilor. Pentru întărirea acestei activități referentul propune recompense președinților și preoților vrednice: o gradăție la salariu, propune suma de 500.000 în buget pentru premii, biblioteci, deplasări, muzică etc.

În ce privește ajutorarea materială a celor nevoiași reiese că prin Discul Milei creștinești s'au împărțit ajutoare în valoare de 2 milioane lei. Este aceasta vrednic de știut căci înainte biserica n'avea puțințe mari de ajutorări materiale.

Cât privește învățământul religios menționăm seminariul monahal dela Cernica cu două clase cu 20 elevi. Credem că în proiectul de lege asupra învățământului seminarial ce se studiază, biserica va avea rostul ei firesc întru creșterea viitorilor preoți. Scrisul bisericesc — cantitatea — se înfățișează multumitor. Avem o mulțime de reviste bisericesti, poate prea multe. *Se simte o activitate mai pronunțată predicatorială.* Dar activitatea predicatorială tot așa ar trebui cercetată și de predici, cari de multe ori sînt pline de greșeli dogmatice, probabil influențate de literatură predicatorială streină întrebuințată. Evenimentul anului este tipărirea Noului Testament tradus de părintele Grigorie Galaction, care a fost cald primit de credincioșii de sus și de jos. Lipsește însă un serviciu de colportaj de care se simte mare nevoie. Secția propune să se voteze pentru aceasta o sumă de 200.000 lei.

S'a încercat vara trecută introducerea în viața preoțească a unei săptămâni de retragere la o mănăstire pentru reculegere sufletească. Încercarea a reușit peste așteptările chiar ale P. S. Titu Târgovișteanu, căruia i se cade toată cinstea pentru această idee și pentru înfăptuirea ei. Această săptămână de reculegere se va organiza și va ajunge nă-

dăjduim, o bae de înviorare a sufletului preoțesc îngălat de praful vieții zilnice.

Lupta împotriva sectanților a o fost vioaie și mulțumitoare. Să recunoaștem că ea a îndemnat pe preoți la aprofundarea dogmaticii și a Sf. Scripturi. Și tot ea ne-a dat și ne dă încercări de comentarii scripturistice.

Sectanți sînt mai în toate protopopiatele, mai ales în Teleorman și în Prahova. Dar oricât nu sînt așa de numeroși și cum se crede de unii chiar revin la biserica ortodoxă. Se propune preoți misionari cari trebuiesc ajutați cel puțin în deplasarea lor. Sectanții au bani, noi n'avem.

Conferințele generale preoțești se țin cu toată rînduiala în capitalele județelor supt președinții trimise de la Centru. Se remarcă în aceste conferințe preoți, mai ales de țară, cari stăpînesc surprinzător problemele date. Propunem tipărirea unora din aceste conferințe.

Peste 20 de studenți teologi trimiși cu știrea arhiepiscopiei studiază la facultăți catolice și protestante. Simțim lipsa de oameni pregătiți în cele religioase și nădăjduim ca dînșii să ne fie de folos. Pentru întreținerea lor se propune aprobarea sumei de 300.000 lei.

Comisia găsește că este drept să se aducă mulțumiri secției culturale a arhiepiscopiei și mai ales referentului ei părintelui Manea Popescu, a cărui inimă caldă și bună, a cărui muncă pricepută și nepregetată dă viața acestei secții și dă nădejdi de mai bine.

Supunem onoratei adunări referatul secției cu actele respective spre a fi luat în discuție și aprobat, cum va găsi de cuviință.

Preotul NIC. M. POPESCU
CONST. TEODORESCU
ST. BRADIȘTEANU
Pr. I. D. PETRESCU

CEREȚI NOUL TESTAMENT

traducere de
Părintele GRIGORE PIȘCULESCU

la Institutul Biblic, Sf. Sinod,
strada Antim, București.
Broșat 70 lei. — Legat flexibil 100 lei.

Despre viața interioară

de EVELYN UNDERHILL

Ne vom ocupa, în aceste trei convorbiri, de câteva din problemele strâns legate de ceea ce cunoaștem, în general, sub numele de „viață interioară”: iar aceasta, în special în lumina nevoilor preoților.

Prin expresia „viață interioară” vom înțelege tot ceea ce condiționează legătura dintre viața individului cu Dumnezeu: adâncirea și expansiunea conștiinței spirituale: pe scurt, sămburele religiei personale. Mi-e destul de greu mie, o persoană particulară, să vorbesc despre asemenea subiecte, mai ales că ele sunt, de drept, problemele Dv. speciale. Așa este: eu fac lucrul acesta numai pentru că mă interesează foarte mult, și am timp să mă gândesc asupra lor: iată de ce îndrăznesc să pun la îndemâna D-v câteva din concluziile la cari am ajuns. Iar dacă multe din lucrurile acestea vă sunt deja familiare, ceea ce este foarte probabil, vă rog să mă iertați.

Plecăm dela adevărul de netăgăduit că, fiind persoane cari vă ocupați să predați și să demonstrați adevărurile religiei, să răspândiți mai mult cunoașterea lui Dumnezeu, și să lucrați cu suflete, problemele vieții spirituale individuale sunt de cea mai mare importanță pentru D-v: desigur vă interesează pe D-v mai mult și mai direct decât pe ori și cari alți creștini. Prima cerință, pentru un preot, este ca viața lui spirituală, personală, să fie într'o stare bună: apropierea lui de Dumnezeu să fie adevărată și constantă. Dar tocmai pentru că sunteți preoți, și deci siliți să fiți veșnic prinși de activități în afară, această adâncire și întărire a vieții interioare este adesea mult mai grea pentru D-v de cât pentru cei pe cari îi învățați și pentru cari lucrați. Timpul pe care-l aveți disponibil, pentru acest scop e limitat: iar tot restul timpului vi-i prins cu activități religioase formale sau cu lucrări filantropice adesea foarte acaparatoare. E o scurgere constantă a rezervelor D-v spirituale, pe care trebuie însă să o folosiți: la noi, schimbarea și odihna atât de necesare ori și cui pentru ca viața spirituală să rămână ageră, vie și activă, sunt posibile, pe când D-v vă lipsesc adesea, trebuind să mergeți așa cum o și faceți de altfel, de la un fel de activitate religioasă la altul.

Și așa fiind lucrul e foarte important, nu-i așa? ca să vă dați bine seama de problema și nevoile spirituale, să aveți o idee limpede de ceea ce este mai important pentru rolul pe care-l aveți, și să vă împărțiți, cum puteți mai bine, timpul pe care-i aveți la dispoziție. Preotul, mai mult ca ori și cine, trebuie să învețe și să trăiască obișnuit arta lui George Fox: „să vezi toate lucrurile în Lumina Universală”. Totuși, se întâmplă foarte des ca preotul, hărțuit și ocupat, să nu piardă din vedere numai viața lui spirituală, dar și marea peisagi spiritual în care se află: asta mai ales când se concentrează mereu asupra detaliilor cari îl preocupă în mod special. Nu poate vedea pădurea, pentru că se uită așa de anăunț la pomi.

O primă grijă, în viața lui spirituală, trebuie să fie deci aceea de a-și da seama de pădurea care, singură, explică rostul pomilor.

Pentru aceasta, eu cred că nici o înjghebare liturgică foarte amănunțită, nici lectura teologică cea mai bine plănuită, nici o devoțiune adâncă nu sunt de ajuns. Cred că primul lucru care poate ajuta este o înțelegere cât de limpede, de bogată și de adâncă întărire, a Măririi lui Dumnezeu și în sfârșit, a acelei vieți spirituale de care aveți nevoie, atunci când lucrați pentru El. Dumnezeu —sufletul—cântarea Lui—iață cele trei mari realități ale religiei. Dacă ele nu conduc mintea și sufletul preotului, cum s'ar putea să ne nchipuim că el poate face lucrarea lui Dumnezeu în sufletele altor oameni?

Am spus: „acea viață spirituală de care aveți nevoie când lucrați pentru El:” aceasta, pentru că va fi sau ar trebui să fie deosebită, în calitate, de viața interioară a unui suflet credincios creștin. Sufletul unui preot, de fapt, sufletul oricărui lucrător pe tărâm religios, este într'o legătură anumită cu Dumnezeu și cu celelalte suflete. El are probleme spirituale cari îi sunt cu totul speciale: el este unul dintre păstorii ce ajută, și nu una dintre oi. Trebuie să le conducă pe orice vreme, să fie întotdeauna gata, să servească întotdeauna, să fie oricând gata să le hrănească și să le apere. Trebuie să aibă o răbdare neclintită, o grijă neobosită, puterea de a înfrunța piedici, riscuri și stărfeli: toate acestea i se pot cere. I se cere mereu să dea energie spirituală și dragoste. Și trebuie să adâncească viața celorlalți. Așa cum spunea atât de puternic Sfântul Bernard: dacă el vrea să-și îndeplinească îndatoririle așa cum trebuie, atunci trebuie să fie un rezervor, și nu un canal.

Nu e decât o singură cale prin care învățătorul în cele sfinte poate să facă toate acestea: anume, îmbogățindu-și conștiința cunoașterii lui Dumnezeu. Și aceasta este, de sigur, nevoia strigătoare a Creștinătății actuale. O religiozitate superficială, tendința de a te mulțumi cu o strălucitoare pietate morală ce-i pe nedrept numită „Creștinism practic”, o frumoasă și atrăgătoare credință lumească, mi se par mie defectele religiei formale a timpurilor noastre. Ne îndreptăm către o religie care în mod conscient ori inconscient, își aștește privirea mai degrabă asupra lumii de cât asupra lui Dumnezeu, care stăruiește asupra serviciului și nici de cum asupra păcatului: și asta-i un fel de religie care nu prea dă roade bune. Ea poate așa de puțin pentru suflete, în acele clipe atât de grele când simți mai mult durerea și tainele vieții. Nu dă nici un loc acelei experiențe adânci pe pe care Tauler o numia „a suferi în Dumnezeu”. Nu te duce spre sfințenie: și la drept vorbind, sfințenia este scopul religiei. Și nici nu pregătește pe cei ce o primesc pentru privilegiul marelui de a duce sufletele la Dumnezeu—și oare nu-i acesta rostul vieții preoțești? De fapt, ea întoarce spatele

celor mai mari daruri — făcute neamului omenesc de Creștinism. Nu cred că am putea nega că este o tendință puternică către o religie cu aspect de acesta superficial social: și nu poate fi dovedită de cât în măsura în care preoții vor fi cu adevărat oameni ai rugăciunii, cari învață să cunoască de la început și din ce în ce mai adânc — și deci, din ce în ce mai mult — neasămuitele realități cărora și-au închinat viețile. Deaceia mi se pare că prima datorie a unui preot este să devie și să urmeze a fi un adevărat om al rugăciunii.

Ce este însă un om al rugăciunii? Este acela care vrea hotărât și dorește neclintit ca relațiile lui cu Dumnezeu și cu celelalte suflete să fie controlate și călăuzite, în orice împrejurare, de Insuși Dumnezeu; acela care și-a desrobit și educat așa de mult simțul spiritual încât mediul spiritual îi e mai real și mai solid de cât cel material ce-l înconjoară. Un om al rugăciunii nu e numai de căt o persoană care spune multe rugăciuni, sau cereri detaliate: ci el e un fiu al lui Dumnezeu, care este și se știe legat de Dumnezeu până în adâncul sufletului său și e condus, în lucrul și rugăciunile sale, de Spiritul Creator. Și asta nu e o înșirare de cuvinte pioase. E o descriere, atât cât pot s'o fac de reală și de concretă, a singurei și adevăratei vieți de apostol. Fiecare Creștin începe prin a o putea avea: dar numai puțini o desvoltă. Laicii deosebesc dintr'odată pe preoți ce o au de cei cari nu o au: și nu-i nimic, din ceace poți face pentru Dumnezeu sau pentru sufletele oamenilor, care să întreacă, în însemnătate, înfăptuirea acestei mentalități și atitudini spirituale. Gândiți-vă. Ca creștini trebuie să credem, nu-i așa?, în înțaietatea lumii supra naturale: în prezența actuală și lucrarea, în lumea vizibilă, a Spiritului Creator al lui Dumnezeu. Pentru parohiile în cari sunteți trimeși, sunteți sau ar trebui să fiți legătura principală cu lumea supra naturală; cele mai însemnate canale pentru lucrarea lui Dumnezeu asupra sufletelor. D voastră sunteți cei spre cari se îndreaptă nădejdea pentru o viață spirituală mai intensă a parohiilor D-v: cei în cari s'a încrezut Dumnezeu, pentru scopul acesta. Un gând covârșitor, nu-i așa? Chiar și acei laici cari sunt întrebuințați pentru asemenea scopuri simt cât e de covârșitoare experiența: aceasta ne poate da o idee de adâncă umilință și conștiință a nimicniciei pe care chemarea specială ar trebui s'o producă în preoți; și susceptibilitatea constantă și fină la îndemnul Spiritului, așa cum o cere lucrul lor.

Și așa este situația D-v: coprinși de această lume schimbătoare și trecătoare, hărțuiți mereu de micile nevoi mărunte, și problemele carierei D-v, și totuși, încercuiți de orizontul solemn al veșniciei, călăuziți de puterile lui nevăzute. Și pentru că sunteți preoți, mai mult decât daoați fi laici, tot ceace faceți, simțiți și gândiți, va influența toate celelalte suflete pe cari le întâlniți și va condiționa legăturile lor cu realitatea neschimbătoare. Prin D-v, ele vor putea fi atrese sau respinse de viața spirituală. Sunteți strâns încătușați în această dublă legătură: cu sufletele schimbătoare și cu Dum-

nezeu Cel neschimbător. Ceeace sunteți și ceace este legătura D v cu Dumnezeu, aceasta trebuie și va influența pe toți cei pe cari îi vizitați, le dedicați, vă rugați pentru ei sau le dați sfintele taine. Aceasta determină deosebirea dintre slujbele cari sunt o adevărată experiență spirituală pentru cei ce asistă la ele și cele cari sunt o simplă înșirare de vorbe familiare. Noi laicii, ne dăm imediat seama de deosebirea dintre bisericile în cari se slujește cu dragoste și cucernicie și cele unde nu se slujește așa. Și deacolo știm cum sunt preoții lor. Și ceace sunteți, aceasta depinde de puterea vieții D-v de rugăciune: de îndreptarea neconținută a sufletelor D-v către realitatea lui Dumnezeu. Che-mați ca să practicați în toată bogăția lor cele două mari porunci, nu puteți nădăjdui să împliniți pe cea de a doua așa cum trebuie decât dacă sunteți controlați de prima, în totul. Și aceasta depinde de calitatea vieții D-v interioare, individuale.

Prin calitatea vieții noastre interioare nu înțeleg ceva caracterizat printr'o intensitate și o putere sălbatică. Înțeleg mai degrabă un devotament modest și nesfârșit, așa cum găsim în sfinții cei mai plini de dragoste. Înțeleg acea calitate care face pe creștini contagioși: face pe oameni să prindă dragostea lui Dumnezeu dela tine. Pentru că ei nu trebuie să se poată opri dela a face parte, dacă tu ai cu adevărat acea dragoste: dacă tu însuși simți dragostea, pacea și bucuria, — nespusa mulțumire de a-ți închină viața — și aceasta, așa de mult, încât fiecare act formal de ritual, în biserică, să fie umplut cu adorarea liberă și spontană ce vă umple sufletele. Aceasta, mai mult ca orice, câștigă sufletele. Ridică simplele rugăciuni spuse cu voce tare, cântările cele mai obișnuite, ritualul cel mai complicat, la același nivel de adevăr supranatural. Oamenii vor să vadă aceasta în cei cari vin la ei cu tainele religiei, mulțumirea, bucuria, transfigurarea lucrului greu și plictisitor și a suferinței, așa cum radiază din adevărata viață creștină. Nu puteți face nimic mai mult, pentru nimeni, decât să le dați aceasta, nu-i așa? căci aceasta însemnează mântuire adevărată, aici, și acum: vindecarea tuturilor conflictelor noastre sufletești, a tuturilor grijilor, a greutăților și a revoltei împotriva nedreptăților.

Sunteți trimeși către o lume plină de suflete chinuite, amărâte și muncite peste măsură: și vi se spune uneori în zilele noastre, că pentru a le putea ajuta mai bine, trebuie să studiați psihologia și mai ales se înțelege prin aceasta, psihologia morbidă. Nu zic că aceasta n'ar fi o cunoștință folositoare pentru cler, și că nu i-ar scăpa dela multe greșeli dezastroase. Totuși cred că ar fi lucru mult mai practic și mai folositor pentru credincioși, dacă ați întrebuința acel timp și acea energie pentru ca să vă măriți și să vă adânciți dragostea pentru Dumnezeu: căci numai prin contemplație și prin cercetare putem să ne facem experiențele personale, în cunoașterea lui Dumnezeu. Cum veți putea arăta acestor suflete, căci au atâtea nevoie, mulțumirea și bucuria lui Dumnezeu și a celor ce se apropie de El, dacă nu le

aveți voi înșivă? Dar aceasta înseamnă că trebuie să dați timp, răbdare și o efortare anume pentru acea disciplină și îndemnare a atenției D-voastră, tot ca și artiștii, atunci când vor să pătrundă adânc realitatea și bucuria adevăratei frumuseți, și să o răsfrângă în opera lor. Ved-ți înainte evenimente și minunății ale religiei cu ochiul unui artist, al unui îndrăgostit, sau cu ochiul unui om de afaceri, sau cu ochiul unui simplu trecător? Este cunoștință de minuni, și de mister viu și adâncă? O asemenea cunoaștere a minunilor și a misterioșilor, o asemenea bucurie vie, în Dumnezeu, este de sigur exprimarea binecuvântării dumnezeiești. Este ceva adăogat, dăruit omului natural. Dar, ca orice altă binecuvântare, va depinde, în foarte mare măsură, de exercitarea voinei și a dorinței noastre, decât este de deschisă și de plastică mintea și sufletul nostru. Ea nu ne este impusă. Și ne arătăm voia și dorința noastră, ne păstrăm deschiși sufletește, în și prin felul rugăciunilor noastre. Vă aduceți aminte de spusele lui Ieremia Taylor: „rugăciunea este numai trupul păreri — dorințele sunt aripile ei“.

Aceasta înseamnă că rugăciunea intimă a preotului trebuie să aibă o anumită coloratură contemplativă: că una din menirile ei principale trebuie să fie de a hrăni și a extinde conștiința și setea lui de Dumnezeu. Ne vom ocupa mai târziu de câteva din căile prin care el poate să ajungă mai bine acest scop. Deocamdată să ne fixăm foarte clar în minte, ca trăsătură principală a unei rodnice vieți sufletești, tocmai această îndrumare supranaturală. Misticul Englez Walter Hilton, spunea că orașul Ierusalim, orașul dragostei lui Dumnezeu, a fost construit „prin perfecția muncii omenești și nițică contemplare“. Și prin rugăciune contemplativă nu înțeleg nici un fel de activitate sau de experiență anormală, și mai puțin, o pasivitate voită și artificială. Mă gândesc la acel fel de rugăciune care tinde către Dumnezeu, în și pentru El, și nicidecum pentru vreunul din darurile Sale, și care se sprijină pe El din ce în ce mai mult: e ceea ce înțelegea Sfântul Pavel, acel realist puternic, prin *întrădăcinat*. Când citești acel cuvânt, mă gândesc întotdeauna la un pom din pădure. Întâiu, la coroana cea luminoasă și strălucitoare care se arată oamenilor, și produce acea nemăsurată bogăție de muguri și de crăci, de frunze și de fructe. Apoi la acel mare sistem de rădăcini, poate mai mare și mai puternic decât cel al coroanei; la legăturile cele puternice, la acel delicat sistem de filamente și la puterea lor de a înghiți hrana în tăcere. Întreaga creștere și existență a pomului depinde de acest secret adânc al vieții: e întrădăcinat și fixat într-o lume ascunsă.

Aceasta era imaginea, în mintea lui Pavel, și crede, atunci când a vorbit despre aceasta ca despre acea singură cerere pe care a făcut-o pentru adepții lui și pentru tovarășii lui: și pentru tovarășii lui: și spunea că o doriă pentru ei ca să „poată să înțeleagă care este lărgimea, lungimea, adâncimea și înălțimea“ — o închipuire minunată ce-i neînfruptuită de teologie, și „să fie umpluți

cu toată desăvârșirea lui Dumnezeu“. Cu alte cuvinte; să pornească energia spirituală direct din izvorul ei cel supranatural. Știți că Sfântul Bernard numia aceasta „treaba oricărei trebi“ căci controlează tot restul, și dă un înțeles restului, reînviind mereu contactul nostru cu realitatea. Oare nu trebuie ca viața noastră spirituală să fie astfel încât să țină în noi obiceiul de a ne duce către Dumnezeu ca bază a sufletului nostru? Să nu ne formăm în direcția aceasta întreaga mașinărie a minții noastre, a simțirii și a imaginației noastre, a voinței și a simțirii noastre?

Sfântul Ignatius Loyola bază întregul cuprins al „Exercițiilor spirituale“ pe un adevăr fundamental „Omul a fost creat cu acest scop: de a se înclina, de a cinsti și de a sluji pe Domnul Dumnezeu său“. Asta sună corect și chiar foarte natural, atunci când o spui. Se strecoară ca și atâtea alte adevăruri religioase, aproape neîncercat. Dar dacă ne oprim și ne uităm la el, și mai ales la ordinea în care acest mare sfânt și psiholog punea termenii, ce vedem? Că prima datorie a omului e de a se înclina, a doua, de a-L cinsti și numai a treia de a-L sluji. Și că pentru aceste trei lucruri, și pentru nimic altceva, și pentru ele închinare lui Dumnezeu și nu altcuiva; D-ta, și eu și toți ceilalți nenumărați oameni ce au trăit pe suprafața planetei, am fost creați.

Vedem apoi că două din aceste trei lucruri pentru cari au fost făcute sufletele noastre, sunt chestie de atitudine de relații cu Dumnezeu: închinarea și cinstirea Lui. Numai dacă aceste două sunt așa cum trebuie, și cel de-al treilea factor, serviciul, va fi bun. Dacă întreaga D-v viață preotească nu este ca o singură mișcare de închinare și de preamărire, ca un instinct de a-L cinsti, rodul vieții D-v nu va fi cu adevărat de tolos. Și dacă-i așa, înseamnă că revelația creștină, lucrul făcut de Christos în sufletele oamenilor, are și el ca prim scop mărturisirea gloriei lui Dumnezeu, răsfângerea Realității Lui din ce în ce mai mult, prin faptele noastre: creșterea adorației iubitoare, atotcoprinzătoare și adevărate, adâncirea respectului nostru pentru întreaga fire, lărgirea spiritului nostru de consacrare, prin serviciu. Și toate acestea trebuie să se înfaptuiască în D-v, înainte ca să le puteți trece credincioșilor, nu-i așa? Trebuie să le arătați în propria D-v persoană adevărul neîndoelnic al celui alt mare Ignatian, care zicea: „Eu sunt destinat lui Dumnezeu“.

Aceasta deci pare prima condiție care ar trebui să fie în gândul preoților, atunci când își planuesc viața lor personală, de consacrare. Înseamnă că ascultarea lui Dumnezeu trebuie să fie prima D-v activitate religioasă, și aceasta diu cauza unui motiv strict practic, căci dacă nu ascultă la Dumnezeu, toate celelalte activități religioase își pierd valoarea lor: valoarea vieții preotului depinde, în prim rând și aproape în întregime de măsura în care este adaptată la Lumina Divină. Aceasta este prima condiție a oricărei vieți sau gândiri religioase: și-i probabil condiția căreia cei mai mulți din creștinii moderni îi dau cea mai puțină atenție. Și totuși, ce mare-i nevoia pentru D-v, cari sunteți

mereu în lucru, mereu preocupați de nenumărate detalii ale vieții parohiei, și exp și și pericolului de monotonie și de moarte spirituală care vă pân-dește în repetarea vecinică a acelorași ceremonii fixe să vă formați din vreme și să hrăniți regulat obiceiul de a recurge întotdeauna la Veșnicia neschimbătoare care susține această viață. Este scopul final al tuturor activităților D-v devotate, neîncetate și atât de schimbătoare, să aduceți în viețile celor pentru cari și cu cari lucrați ceva din acea neschimbătoare atmosferă a Veșniciei. Dacă D-v, cu înlesnirile și pregătirea specială pe care le aveți nu reușiți să faceți lucrul acesta, e foarte puțin probabil că ar putea altcineva să reușească: iar puterea D-v de a o face depinde de mărirea în care D-v înșivă o posedați. Este o rugăciune minunată pe care o spunem adesea la sfârșitul serviciului.

Cereți ca cei ce sunt chinuiți de această lume trecătoare să se odihnească în Veșnicia neschimbătoare. Sunt acestea numai niște cuvinte goale, pentru noi, sau exprimă un fapt real? Putem să ne încercăm puterea vieți noastre sufletești prin răspunsul pe care-l dăm acestei întrebări? Scrierile sfinților și a multora din cei ce au iubit pe Dumnezeu ne dovedesc mereu că conștiința Eternității, ca un fapt real, poate să se îmbine așa de strâns cu viața sufletului, în cât poate să ajungă un obicei.

În D-v, cel puțin, trebuie să ajungă forma aceasta de obicei, dacă v'ați hotărât să vă 'mpliniți vocația cu adevărat: căci această vocație constă, dacă pătrundem până în adâncurile ei, tocmai în a aduce adevărurile veșnice ale lui Dumnezeu în sufletele oamenilor și în a lua astfel parte la lucrul mereu Mântuitor al Duhului, asupra lumii.

Un preot este sau ar trebui să fie, un agent al supranaturalului. Noi, oamenii obișnuiți, ne strecurăm cum putem: căutăm să vorbim prin detaliile lucrului de fiecare zi, îndeplinindu-l cât putem mai bine, răspunzând nevoilor, îndatoririlor și prilejurilor de tot felul. Suntem urmăriți de neîntreruptul șir de întâmplări, și uităm foarte des misterul care ne înconjoară: acel nemărginit plus de realitate și de putere spirituală, care întrece cu mult tot ceea ce ne-am putea închipui noi și care ne determină totuși în mod constant și foarte intim. Dar D-v nu puteți face lucrul acesta. Conștiința D-v despre supranatural importă, în mod suprem, pe oricare suflet ce vi-i dat în grije, și va fi elementul principal care v'ar aduce alte suflete. Și unul din cele mai însemnate lucruri cari vă va ajuta să vă desvoltați conștiința aceasta despre supranatural va fi să aveți neîncetat în vedere marile adevăruri centrale ale religiei: să vă formați astfel ca să le înțelegeți și să vă formați obiceiul de a recurge mereu la influența lor vindecătoare și curățitoare.

Inceputul deci, pentru o viață interioară puternică și rodnică a preotului sau a oricărui lucrător pe tărâm religios, mi se pare că depinde de adevărata pătrundere a acestor lucruri. E nevoie nu numai de simpla primire a adevărului conducător al lui Dumnezeu Cel neschimbător, veșnic și viață

din belșug, ci și de o experiență personală, puternică: respirând în cerul spiritual, și totuși prezent în lumea trecătoare, formând și condiționând fiecare fază a vieții.

Religia preoților. dacă-i vorba să dea putere și siguranța credinței, trebuie să fie o religie îndreptată către Dumnezeu, dela început până la sfârșit: și trebuie să fie hrănită de o practică spirituală bazată pe Puterea și Prezența obiectivă, și nicidecum pe simțămintele noastre subiective, pe dorințele și nevoile noastre sau pe simțămintele, dorințele și nevoile celor pentru cari lucrăm. Odată ce te-ai eliberat de toate acestea, și ți-ai făcut punctul de plecare tocmai consacrarea lui Dumnezeu, întreaga-ți concepție despre lume se schimbă: și multe din săcăelile detaliilor acestei vieți, provenite din marea însemnătate pe care o dăm numai serviciului nostru activ, vor pieri.

Sunt din ce în ce mai sigură că numai o spiritualitate care pune astfel întregul accent pe Realitatea lui Dumnezeu, încât se 'ntoarce mereu către El, fără să se lase îndepărtată de El nici de munca cea mai intensă pentru soluționarea problemelor practice, nici chiar de păcat și de înfrângeri, este singura bază solidă pentru un lucru spiritual. Numai ea poate să țină deștept simțul de adorație a misterelor printre cari trăim, și al acelei fărâmi din el pe care o putem experimenta noi înșine—și totuși, dacă ne gândim la imensitatea lor și la mîcimea noastră, ce minune-i tot ce știm și tot ce simțim.

O mare femeie a secolului trecut, Maica Janet Stuart, avea obiceiul să spună novicelor ei: „Gândiți gânduri minunate despre Dumnezeu, și serviți-l cu o minte liniștită“. Și-i adevărat că cu cât sunt mai minunate gândurile noastre despre El, cu atât e mai mare liniștea și încrederea cu care ne vom face lucrul cel de fiecare clipă. Nu gândiri critice, sau seci academice, sau preocupări neliniștite sau concepții strimte, convenționale. Toate acestea aduc micșorarea sufletului nostru, un loc de lărgirea lui: și noi știm cu toții că acest simțământ interior de micșorare sau de lărgire a sufletului este proba stărei noastre spirituale. Dar gândurile plăcute și pline de prea mărire pentru o Realitate și o Sfințenie pe cari nu le putem înțelege, aceasta este Dragostea. O Realitate care se manifestă în și prin formele și întâmplările cele mai simple și se arată sub simbolurile cele mai obișnuite: care este prezentă în mod desăvârșit în și cu noi, călăuzindu-ne la fiecare clipă a vieții noastre. Astfel de gânduri ca acestea ne țin căile deschise către Veșnicie, și ne feresc de acea dăunătoare atitudine pioasă care e molia și rugina vieții dedicate.

Viața interioară aduce o adâncire constantă a conștiinței tuturor lucrurilor acestora: creșterea înceată și înțeleg rea concretă a Vieții și a Spiritului din noi cari întrec nespul de mult pe ale noastre și absorb, schimbă și supranaturalizează viețile noastre prin toate mijloacele și în toate timpurile. Aduce conștiința plină de iubire, pentru Dumnezeu, care-i așa de mult deasupra noastră încât ne ține mereu într'o atitudine de umilă adorație,—și totuși care e așa strâns și de adânc

legat de noi, încât ne deșteaptă încrederea deplină și dragostea sinceră. Cred că aceasta este ceea ce termenii teologici o Transcendență și Imanență încep să însemneze pe noi, când îi lămurim în lumina vieții de rugăciune.

Desigur că o astfel de lămurire personală este o nespus de însemnată parte din lucrul nostru pastoral: e o parte din procesul apostolic de sfințire personală pentru binele celorlalți, de pregătire a ta însuși așa ca să înțelegi și să atragi pe ceilalți. Căci nu veți câștiga oamenii la dragostea lui Dumnezeu decât în măsura în care voi înși-vă ați primit-o: și nu-i veți ajuta să înțeleagă această lume a timpului și a evenimentelor ce-i revoltă așa de grozav, decât dându-le înțelegerea Veșniciei. Aceasta-i îndatorirea D-voastră. Aceasta este hrana spirituală pe care trebuie să o dați turmei. Este acea Dragoste a lui Dumnezeu, acea Pace, acea Prezență a Veșniciei pentru care flămânzesc acum sufletele așa: și puterea D-voastră de a-i hrăni cu adevărat depinde numai de viața D-voastră personală, spirituală, față de Dumnezeu.

Și apoi, lumea e plină de sgomote supărătoare. Știți că sunt și melodii mai plăcute. Dar niciodată nu veți transmite muzica cerească celorlalți decât dacă și D-voastră înșivă veți fi în armonie cu ea: și asta, repet înc-o dată, înseamnă să-i dai atenția îngrijită și întreagă într'un anumit timp, în fiecare zi. Sunteți siguri, atunci când vă mișcați printre credincioși, în timpul slujbei, sau când săvârșiți sfintele taine, când [predicați], și așa mai departe, sunteți siguri că aveți în sinea D-voastră și le dați absoluta siguranță spirituală? Pentru că dacă nu faceți lucrul acesta, nu vă faceți treaba cu adevărat, nu-i așa?

Acum, dacă trebuie să treci această siguranță spirituală e lucru limpede că tu însuși trebuie să fii viu, spiritualmente. Și a fi viu, spiritualmente, înseamnă a crește și a te schimba: nu să te stabilești printre o anumită serie de credințe și îndatoriri sistematizate, și să suferi și să perseverezi în a întâmpina greutăți, conflicte și griji inerente desvoltării. „Sufletul” zice Baronul von Hügel „este o Forță sau Energie: și Sfințenia este creșterea acestei Energii în dragoste, în Existența completă, în Personalitate spirituală, creatură”. O țință principală a religiei personale este producerea acestei creșteri a sufletului: înțeleapta hrănire și formarea lui. Oricât am fi de ocupați, ori cât am părea de maturi și de pricepuți, acea creștere trebuie să meargă înainte, dacă suntem adevărați creștini. Chiar cei mai mari învățători spirituali, ca Sf. Pavel și Sf. Augustin, nu puteau niciodată să-și permită luxul de a slăbi tensiunea vieții lor spirituale: ei nu pot să opriască niciodată, și nu-s niciodată speriați de conflict sau de schimbare. Și sufletele lor erau cantități crescânde, cu o capacitate potențială de dragoste, de adorație și de serviciu creator: cu alte cuvinte, cu o potențialitate de sfințenie de împlinire a staturii lui Christos. Un sfânt este o ființă umană al cărui suflet s'a desăvârșit așa de mult ca un răspuns deplin și generos dat mediului inconjurator, lui Dumnezeu. El a desăvârșit o viață mai completă

și mai adâncă decât noi ceilalți, un contact mai minunat cu misterele Universului: o viață de nesfârșite posibilități, pe cari nu simte niciodată că le-a îndeplinit în întregime.

Dorința și voința de a crește, cu orice preț, acea conștiință a posibilităților încă neatinsă, cari sunt partea fiecărui suflet omenesc desvoltat complex, sunt foarte importante pentru noi toți, dar desigur, și mai importante pentru preoți. Este absolut necesare ca cei ce trebuie să predea religia și să căluziască încontinuu sufletele, să-și lărgiască mereu concepția lor despre Dumnezeu, și puterea de a-L primi: și totuși, câți lucrători creștini adulți perseverează, așa cum ar trebui, întinzându-se mereu către Veșnicie? Și cred că acesta este lucrul care, mai mult ca oricare altul, mărturisește vitalitatea noastră spirituală. Dacă nu creștem așa, origina acestui defect este și poate fi numai în sărăcia vieții noastre interioare de rugăciune și de pocăință, care țin vitalitatea spirituală în lăncezială. Rugăciunea și pocăința sunt cuvinte tari; totuși ele cuprind numai comuniune cu Dumnezeu și disciplina eului. Sunt numele celor două activități fundamentale și nedespărțite cari îndrumază resursele naturale ale omului către lucrul său cel supraomenesc: și fiecare lucrător creștin trebuie să aibă în viața lui acea influență arzătoare a unei astfel de supuneri și cuceriri a propriei sale persoane. E nevoie de o disciplină neîncetată și blândă: a fi un discipol înseamnă a duce o viață disciplinată, și-i foarte problematic să mai câștigi alți discipoli dacă nu ești tu însuși unul, întâiu.

Sfântul și modestul preot din Ars a fost întrebant odată care era secretul succesului său neobișnuit, de a converti suflete. Răspunse că o făcea fiind foarte indulgent cu ceilalți și foarte sever cu el însuși: e o rețetă care își păstrează încă toată eficacitatea. Și puterea aceasta de a fi genial în afară și auster în tine însuși, ceea ce formează adevăratul temperament creștin, depinde în întregime de felul cum întrebuițăm timpul pus deoparte pentru religia noastră personală. O dobândim întotdeauna dacă o căutăm cu curaj și cu încredere: și nu-s înălțimi de dragoste și de sfințenie la cari să nu ne poată duce, nici nu-i vre-o margine la puterea pe care o poate avea asupra sufletelor oamenilor.

Sfinții ne arată că lucrurile acestea sunt realmente cu puțință: că un suflet omenesc poate să scape și să schimbe pe un altul și poate să îndure, pentru el, durere și greutate mântuitoare. Putem să zicem că sfinții au fost specialiști: dar sunt specialiști și într-o carieră la care sunt chemați toți creștinii. Ei au realizat, cum am zice, idealul clasic. Sunt avangarda armatei, iar noi trebuie să mergem în primele rânduri. Întreaga armată este închinată aceluiași scop supra omenesc: trebuie să ne uităm la ea ca la un tot, și să ne aducem aminte că fiecare din noi poartă aceiași uniformă ca și sfinții, are posibilități către aceleași privilegii, trebuie să facă aceleași exerciții și să se hrănească cu aceiași hrană. Deosebire, între ei și între noi, este o deosebire de grad și nu de na-

tură. Ei posedau ceea ce nouă ne lipsește nespuns d. mult, o anume maturitate și adâncime sufletească: și asta le venea din îmbelșugatul izvor de dragoste altruistă, de bucurie și de pace care se răsfângea în ei cu prisos. Vedem în ei un produs isprăvit, o adevărată lucrare a lui Dumnezeu. Dar această putere și măreție a sfinților este desigur urmarea vieții lor de rugăciune: și este deci ceva la care, în măsuri deosebite, fiecare creștin poate să ajungă. Deaceia ar trebui să fim nițel ca ei: să avem un fel de cer de familie, să împărtășim vederile familiei. Dacă întrebăm cum au realizat sfinții puterea vieții spirituale, nu ne-ar putea spune decât că, întru cât le-a fost partea lor de lucru, n'au isbutit decât prin dragoste și rugăciune. O dragoste care e foarte umilă și simplă: o rugăciune care e plină de adorație și de încredere. Dragostea și rugăciunea nu sunt, pe buzele lor, simple cuvinte deșarte: ele sunt numele unor puteri nemăsurate, cari pot să schimbe cu adevărat personalitatea omenească, și să o facă, din ce în ce mai mult, ceea ce ar trebui să fie—mesagerul Duhului Sfânt, în lume. E evident deci că trebuie să dai timp sau să găsești timp ca să te formezi cumva în acest fel de dragoste și de rugăciune, pentru ca să devoli și a este puteri.

E drept că în esența lor ne sunt „date” dar darul nu este făcut al nostru decât printr-o efort mare și răbdătoare a sufletului. Desăvârșirea spirituală se câștigă greu, totuși nu așa de greu pe cât e de minunată. Ea însemnează, cel puțin, desvotarea dureroasă și perseverentă, exaltarea regulată a unei facultăți pe care cei mai mulți dintre noi am lăsat-o să se slăbească. Însemnează, dacă nu un asmatism exterior, cel puțin unul interior: un misticism dacă nu actual, cel puțin virtual.

Oamenii vorbesc de misticism ca și de ceva ce ar fi cu totul aparte de religia practică: de fapt însă, el este inima puternică a oricărei religii

practice, și nimeni, dacă nu-l are, nu poate câștiga și atrage suflete. Ce *este* misticismul? În înțelesul cel mai larg este ridicarea sufletului prin contactul cu acele realități veșnice cari sunt însăși subiectul și obiectul religiei. Iar viața mistică este viața întreagă de dragoste și de rugăciune, care schimbă acele obiecte ale credinței în realități însuflețite: dragoste și rugăciune îndreptate către Dumnezeu, pentru El Insuși, și nu pentru un câștig de-al nostru, personal. Deaceia trebuie să fie un element mistic în viața spirituală al oricărui preot adevărat.

Toate activitățile noastre externe, religioase; slujbă, împărtășanie, forme liturgice, fapte bune—sunt fie expresia sau suportul acestei vieți interioare de manifestări ale dragostei. Trebuie să ne folosim de asemenea exoresii sau suporturi exterioare, pentru că nu suntem numai suflet, ci ființe omenești, cari primim mesajele Realității prin simțurile noastre. Dar toată frumusețea lor stă în ceea ce e înăuntru: iar măsura în care putem fie să arătăm ori să înțelegem această frumusețe depinde de starea noastră sufletească. Cred că dacă ea ar fi mai desăvârșită, o mulțime din ostilitățile și reaua voință arătă acum formelor religioase de către oameni buni și cinstiți, ar dispărea. Și-i datorită D-voastră să le arătați că-i așa: să schimbați prin dragostea D-voastră, acele forme moarte, de cari ei se plâng mereu, făcându-le cupa Spiritului vieții.

Într-una din Evangeliile Apocrife, ale copilăriei, este o poveste cum copilul Isus, luând în mână pășărelele de lut cu cari se jucau ceilalți băieți, le-a aruncat în sus, și ele au început să zboare. Luată ca legendă, povestea aceasta ni s'ar putea părea absurdă: ca o parabolă spirituală, este însă nespuns de adevărată.

trad. de LILIANA ILIESCU

PRIMA APOLOGIE A SF. IUSTIN MARTIRUL

XXVIII. 2. Și perseverența lor încă n'a făcut, ca Dumnezeu să ție cont de ea pentru neamul omenesc; căci El știe de mai înainte pe cei ce se vor mântui prin pocăință și pe cei cari încă nu s'au născut. 3) Dela început El a făcut neamul omenesc inteligent și capabil să aleagă binele și să-l practice, încât toți oamenii să fie fără scuză în fața lui Dumnezeu (cf. Rom. 1, 21), căci El i-a făcut cu rațiune și judecată. 4) Și dacă cineva nu crede, că acestea sunt lucruri de seamă în fața lui Dumnezeu, (acela) exprimă cu meșteșug: sau că El nu există, sau că se bucură de cele rele, sau rămâne ca o piatră în fața lor, că bine și rău nu există, și că oamenii numai cu mintea cred că sunt lucruri bune sau rele; în aceste păreri este

cea mai mare nelegiuire și rățacire.

XXIX. Noi nu ne expunem copiii, ca nu cumva cel care-i primește să le dorească moartea, și astfel să fim asasini; ci dela început nu ne căsătorim dacă nu creștem copiii, sau renunțând la căsătorie noi păstrăm înfrânarea. 2) Deja cineva dintre ai noștri, pentru a vă convinge, că la noi nu este un mister al destrăbălării libere, a dat o petiție lui Felix, guvernatorul din Alexandria, cerându-i să-l încredințeze unui medic să-i scoată testiculele; medicii de acolo ziceau, că fără aprobarea prefectului este oprit să facă acest lucru. 3) Și nevoind Felix să subscrie, tânărul rezistând sieși și-a mulțumit conștiința sa și a celor de aceeași credință. 4) Nu este curios că noi amintim la acestea pe

Antinous, care a existat nu de mult, pe care se grăbesc toți să-l cinstească din teamă ca pe un Dumnezeu, știind bine cine era și de unde a apărut (cf. Eusebiu. Ist. bis. IV, 8₃).

XXX. Iar pentru ca cineva să nu ne obiecteze, — fiind contra celui numit de noi Christos, care (după ei) ar fi un simplu om (ieșit) dintre oameni —, că prin arta magiei (a făcut el) minunile pe cari noi spunem că le-a făcut, și s'a părut că este fiul lui Dumnezeu, noi îndată vom demonstra că nu (suntem) credincioși (ascultând) la cele ce „se zice“, ci suntem încredințați de cei ce au profetit mai înainte de a se naște (El), și vedem cu ochii ce s'a făcut și se face conform profetiilor; sperăm, că această probă va părea și vouă cea mai importantă și mai adevărată.

XXXI. Aşa dar la Iudei unii oameni erau profeţi ai lui Dumnezeu, prin care spiritul profetic a anunţat înainte de a fi, cele ce aveau să aibe loc; şi regii din Iudeea din anumite timpuri au păstrat cu îngrijire profeţiile, aşa cum au fost pronunţate şi adunate în cărţi de înşişi profeţi în propria lor limbă ebraică. 2) Şi când Ptolomeu, regele Egiptului fondă o bibliotecă a încercat să adune scrierile tuturor scriitorilor, şi având cunoştinţă de aceste profeţii, a cerut lui Irod, care domnea atunci peste Iudei, să-i trimeată lui cărţile profeţiilor. 3) Impăratul Irod i le-a trimis pe cele scrise, cum am

spus, în limba lor ebraică. 4) Și deoarecece cele scrise în nou erau cunoscute Egiptenilor, din nou i-a cerut să-i trimită oameni spre a le traduce în limba greacă. 5) Și aceasta făcându-se, cărțile au rămas până în prezent în Egipt și sunt pretutindeni (în mâinile) tuturor Iudeilor, cari citindu-le nu înțeleg cele spuse, ci ne socotesc dușmani și adversari, urmărindu-ne și pedepsindu-ne ca și voi, când pot, cum (singuri) puteți să vă convingeți. 6) Chiar în ultimul războiu iudaic, Barcohebas, conducătorul revoltei Iudeilor, ordona să fie supuși numai creștinii la pedepse teribile, dacă nu negau și nu blasfemau pe Iisus Christos (cf. Eusebiu. IV, 8,4). 7) Desigur în cărțile profetilor găsim anunțat pe Iisus Christos că va veni, că se va naște din fecioară, și va ajunge vârstă de om, și va vindeca toată boala și neputința (cf. Mat. 4,23; 9,35; 10,1) și pe morți va învia, și că, necunoscut și persecutat va fi răstignit și va muri și va învia, și se va înălța la cer, că este și se va chema fiul lui Dumnezeu, și de El oarecari vor fi trimeși să vestească acestea întregului neam omenesc, și că vor crede în El mai ales păgânii. 8) Aceste profeții s'au făcut înainte de venirea lui cu 5 mii de ani, cu 3 mii, cu două mii, cu o mie și cu opt sute; căci profeții au succedat unii după alții din generație în generație

Trad. de Diac. AL. N. CONST.

MIȘCAREA MISSIONARA

Parohia Jud. Muscel circ. II. Priboeni. În zilele de 1 și 29 Aprilie a. c. Cercul pastoral „Malu cu Flori“ a ținut sedința în parohiile Lălcăi și Miclosani.

Serviciul liturgic săvârșit în sobor — răspunsurile fiind date de corul c. bis. Au predicatorii Const. B. Leonte—explicând versul „Nu știți ce cereți” iar Pr. Ioan. Toader în Duminica Mironosițelor a vorbit despre „Rolul femeii creștine”. S’a oficiat și parastas p. eroi. La sedințele publice, s’a vorbit de către preoții Benone Derioiu, Virgil Leonte, Const. B. Leonte despre taina preoției, despre taina Sf. Împărtășirii și efectele ei; învățăturii Dragomir Iorgulescu despre: „Creșterea copiilor cu ajutorul credinței și științei”, inv. Gheorghe Marin—„Moralitatea copiilor”, inv. Constantin Andrei vorbește despre: „Dragostea către Dumnezeu și mergerea la biserică” iar Colonelul Binglan a vorbit despre „Buruienile de leac și întrebuințarea lor”.

Au fost și recitări și coruri executate de școlari. Corul Cântăreților a deschis ședințele cu imnul „Doamne al Puterilor și Christos a Înviat“.

≈ **Cercul preoțesc din Proistoșia VII-a: Fulga de Sus, jud. Prahova** a ținut ședință în parohia Fulga de Sus, conform programului cercurilor pastorale.

Predica a rostit-o Pr. St. M. Tomescu, parohul parohiei Fulga de Jos, în care a tratat despre „Femeia creștină“, arătând că oamenii buni dintr-o țară, cu frica de Dumnezeu, ciștiți, gata oricând a se jertfi pentru binele obșteșc sunt, în cea mai mare parte, rodul ostenelelor depuse de femeia creștină întru creșterea curat creștinească a copiilor lor.

După sf. Liturghie se oficiază Tedeum de mulțumire în amintirea unirii Basarabiei cu patria mamă. În legătură cu acest eveniment de seamă a vorbit Pr. Ioan P. Stoicescu, parohul parohiei Cioranii de Sus, care a arătat frumos, convingător

și bine studiat starea de plâns în care se găsea Basarabia sub stăpânirea nemiloasă a Rușilor și însușirile poporului nostru românesc, în virtutea cărora s'a înfăptuit alipirea Basarabiei la patria mamă.

Apoi vorbește D-l Iosif Turețchi, directorul școlii primare din satul Fulga de Sus, care a stârnit admirația ascultătorilor față de vitejia fără seamăn a bravilor noștri ostași întru desrobirea fraților.

Aceste două cuvântări patriotice au fost încadrate cu înălțătoare cântări naționale—executate de corul școalelor primare din satele Fulga de Sus și Fulga de Jos.

Părintele Proistos, N. Nicolescu, parohul parohiei Fulga de Sus, împărate credincioșilor, în mod gratuit, cărți religioase cumpărate din fondul cercului.

La ora 2 fix se continuă executarea programului prin deschiderea ședinței publice în localul școlii primare. Aici, ca și la sf. Biserică o mulțime numeroasă—bătrâni—tineri umpleau sala cea mare a școlii.

Se deschide ședința cu troparul învierii, cântat de cei 5 preoți prezenți, apoi părintele Proistos vorbește în lumina sf. Scripturi despre supunerea oricărui suflet înaltelor stăpâniri, pentru că „cine se împotrivesc stăpânirii, se împotrivesc rânduielii lui Dumnezeu” (Romani cap. 13 v. 2). Dă cuvânt Pr. Ioan P. Stoicescu din parohia Ciorani de Sus care tratează subiectul „Beția și urmările ei” Poporul l-a ascultat cu multă atenție.

Urmează conferința Pr. Gh. Jalbă „despre milostenie”, spunând că „fără milostenie nu este mântuire” și întărind cele spuse cu citate, bine alese, din sfânta Scriptură. Pe lângă convingerea cu care a vorbit, nu i-a lipsit părintelui conferențiar nici exemplul de milostenie, pe care l-a arătat în unul din ultimii trei ani, când a ajutat sf. Biserică din Conduratu cu suma de lei 25.000, de care faptă nu erau strelni enoriașii din parohia Fulga de Sus, adică auditorii.

Urmează conferința Pr. Ioachim Ghica, parohul parohiei Sălciile, care a vorbit „Despre dragostea ce trebuie s'o aibă creștinul față de sfânta Biserică, care este barca ce ne duce la limanul mântuirii”.

Ședința publică s'a terminat printr-o cântare creștinească și în urri de bine și sănătate exprimate de părintele Proistos cu toată căldura sufletească.

Cercul pastoral „Odaia” Teleorman. Duminică 6 Maiu 1928, Cercul pastoral „Odaia” a ținut ședința în comuna Odaia,

Sf. Liturghie a fost oficiată de preoții cercului, iar răspunsurile au fost date de către corul cântăreților Cercului împreună cu corul școlii de cântăreți din T.-Măgurele. Predica a fost ținută de Pr. Petre Popescu, Flămânda, care a tratat Evanghelia zilei. În urmă s'a slujit parastas pentru eroi. Slujba a fost săvârșită frumos și cu multă evlavie impresionând adânc poporul venit în număr mare nu numai din sat ci și din im-

prejurimi. S'a încasat pentru fondul de propagandă al cercului suma de 450 lei. După amiază la ora 2 s'a deschis ședința publică în localul școlii față fiind P. C. Protopop I. Popescu-Seaca și D-l Dr. Primar al județului I. Pleșa precum și un public foarte numeros. Ședința s'a deschis cu „Christos a înviat”. Pr. Protopop ține cuvânt de deschidere, dând apoi cuvânt pr. Băluță Dumitrescu-Traian. S. S. vorbește cu multă pricepere despre „Decalog” scoțând frumoase învățături practice. Urmează recitări de elevii din Liceul Sf. Haralambie din T.-Măgurele, recitări din autorii preoți poeți, Matievici și Ilie Deleanu, întrefesute cu corurile: Ce bine e când frați, Fericit Bărbatul, La râul Vavilonului.

Apoi Pr. Metodie Popescu președintele cercului vorbește tratând subiectul „Fericiți cei milostivi”... Ca pildă vie a conferinței înmânează copilei Oprea Baețica în etate de 4 ani, orfană de ambi părinți, un rând complet de îmbrăcăminte. Lacrămile de bucurie ale copilei fac să curgă din ochii mulțimei lacrimi de adevărată înduioșare.

„Urmează” apoi corul „Se apropie Iisus” „Sus în raiul desfătării”, Recitare „Statul din urmă” de elev. Raboj. „Cu adevărat”. Apoi Pr. Protopop, luând cuv. arată folosul și importanța faptelor bune. Lauda dărnicia poporului din acest sat, întru cât în 6 luni a putut repara biserica strângând suma de 230.000 lei. Aduce laude Pr. Paroh care s'a străduit la împlinirea acestui frumos lucru, îndemnând poporul la dragoste față de biserică și ascultare față de Pr. Paroh.

Apoi vorbește D-l Dr. Primar fiu de preot care dă sfaturi frumoase poporului. E locul să arătăm aci ca D-l Dr. Pleșa e un cald apărător al bisericii și bun prieten al preoților.

Apoi urmează ședința de cinematograf începând cu tablourile religioase și sfârșită cu filmul medical „Paludismul”. Corul „Trăiască zile multe”, și se împart broșuri religioase în suma de 250 lei.

Duminică 1 Aprilie a. c. a avut loc în comuna Albești Paleologu ședința cercului pastoral din Circ. I. Albești Mari Prahova.

Sfânta liturgie oficială de soborul de 5 preoți sub conducerea Păr. Protolereu Vicențiu Pop, a a fost înălțătoare și mult simțită de credincioșii cari veniseră în număr mare spre a asculta cuvinte de învățatură. Răspunsurile au fost date de corul elevilor școlii primare sub conducerea învăț. dir. C. I. Teodorescu.

Predica a fost ținută de pr. Nicolae Antonescu, preot al parohiei Gura Văii, Valea Călugărească, care analizând cu multă îndemânare pericopa evanghelică zilii, scoate învățăminte morale potrivite pentru viața zilnică, arătând și ecsemplificând, cu abundențe de pilde, condițiunile pe cari, omul împlinindu-le va putea să își câștige mulțumirea sufletului în viață și mântuirea de veci. Era Duminică a 5-a din post, și a știut părintele predicator a pune pe ascultători, ca în vederea sfintelor Paști să își pregătească și curete sufletele și inimile prin sfânta taină a mărturisirii și împărtășirii.

A urmat conferința preotului din comuna Albești-Paleologu, Gheorghe Barescu explicând celor prezenți art. X din simbolul credinței, căutând prin cuvinte pe înțelesul tuturor să sădească în sufletele ascultătorilor adevărurile credinței noastre ortodoxe, prefăcând viața lor într-o viață adânc religioasă.

Părintele Protoiereu Vicențiu Pop, prin înălțătoare cuvinte, pline de adânc duh religios, a arătat folosul cel mare sufletesc, ce îl poate avea cineva care cu suflet deschis și judecată nefățărnică, să apropie de nesecatul izvor al învățăturilor evanghelice, de această apă vie a vieții și a morții. Cu duloase cuvinte a reînviat amintirea eroilor noștri de războiu — pentru care s'a oficiat îndatinatul parastas. În colori frumoase ne-a expus apoi folosul cel mare al cărții, al iubirii de cetit, având la temelie sufletul religios moral bisericesc, singura cale care poate înălța la desăvârșirea poruncilor de Iisus Christos. Lacrămile de înduioșare ce luminau în ochii multora, spuneau că lumină să tăcuse în inimile celor ce ascultau cuvintele de învățătură.

Era ora 1 1/2 când păr. Protoiereu binecuvântând mulțimea ascultătoare a încheiat lucrările misionare ale valorosului nostru preotesc.

A urinat apoi mărturisirea preoților și cântăreților, în frunte cu părintele Protoiereu, care plecându-și genunchii înaintea preotului duhovnic a dat pildă, cum trebuiesc înfăptuite cuvintele învățăturii.

S'a împărțit apoi în mod gratuit multe broșuri și cărți de conținutul religios moral, cum-părate din fondul de propagandă al cercului.

* * *

MIȘCAREA ÎN CLER

DEMISII, DECESE, TRANSFERĂRI, NUMIRI, ȘTERGERI DIN STATE. CÂNTĂREȚI ȘI PARACLISERI, DELA 15 APRILIE—1 MAI 1928.

1. Dan D. Ion se numește pe data de 1 Aprilie a. c., paracliser la parohia Sf. Nicolae Tabacu din Circ. I., a Capitalei, în locul lui I. Velcescu demisionat pe aceeași dată.

2. Dumitru I. Deciu, se numește pe 1 Aprilie a. c. cânt. la parohia Copaciu-Vlașca circ. II, în locul lui Nicolae Stavarache, demisionat pe aceeași dată.

3. Neacșu I. Mihalcea se numește pe 1 Aprilie a. c., cânt. la parohia Fulga-de-sus-Prahova în locul lui Ioan B. Stoicescu, hirotonit preot.

4. Nicolae I. Marcu se numește pe 1 Aprilie a. c., cânt. la parohia Vărbila jud. Prahova, în locul lui Dumitru Pană, demisionat la 1 Septembrie 1927.

5. Const. Cosmescu se numește pe 1 Aprilie a. c., cânt. la parohia Cosmești-Vlașca în locul vacant.

6. Spiru Apostol se numește pe 1 Aprilie a. c., cânt. la parohia Manu Cavafu din Capitală circ. III., în locul lui Popa N. Tudor, care a părăsit serviciul.

7. M. Constantinescu se numește pe 1 Martie cânt. la parohia Titu-Nou jud. Dâmbovița,

în locul lui Tudor Popescu, care a decedat la 16 Iulie 1923.

8. Nicolae Stavarache se șterge din statele parohiei Copaciu-Vlașca circ. II., demisionat pe data de 1 Aprilie a. c.

9. Spiridon Stoicescu, paracliser la biserica parohială Flămânda din Câmpu-Lung-Muscel, se avansează cânt. al II-lea pe data de 1 Aprilie a. c., în locul vacant prin demisiunea lui Loghin Răduvoiu, pe data de 1 Ianuarie a. c.

10. Ilie Ionescu cânt. la parohia Călugăreni II., jud. Prahova se șterge din state, pe data de 15 Ianuarie a. c., de când a părăsit postul.

11. Cânt. Dumitru I. Trăistănuș de la parohia Izvoarele jud. Ilfov circ. II., se șterge din state pe data de 1 Martie a. c. când a fost înrolat în armată.

12. Ioan Stoicescu cânt. la parohia Ghimpași și Marin Crăciunescu de la parohia Comoara ambli din jud. Vlașca circ. II., decedați în ziua de 3 Martie a. c.

13. Dumitru G. Minculescu cânt. la parohia Colceag jud. Prahova circ. III., se șterge din state pe ziua de 30 Martie a. c. când a decedat.

14. Dumitru Șufu cântăreț la parohia Vulcana jud. Dâmbovița, decedat pe data de 3 Aprilie a. c., se șterge din state.

15. Tănase Popescu cânt. la parohia Văcăreștii-de-Răstoacă jud. Dâmbovița circ. III., se șterge din state din cauza unei condamnări cu închisoare pe care a executat-o.

16. Nicolae Viad se numește pe data de 1 Mai a. c., cânt. la parohia Stănești jud. Dâmbovița circ. III., în locul lui Tănase Balan demisionat la 1 Maiu 1927.

1. Seminaristul Badea Sotir, hirotonit în ziua de 12 Aprilie a. c., pe seama parohiei Cojocaru Dâmbovița circ. II.

2. C. Preot Dumitru Dumitrescu, de la parohia Drajna de Sus, jud. Prahova circ. IV., se scoate la pensie pe data de 1 Mai a. c., iar conducerea oficiului parohial, o ia preotul ajutător Gheorghe Lupea.

Cons. ref. PR. EUGEN BARBULESCU

NUMIRI, DECESE, TRANSFERĂRI, DEMISII DE PREOȚI. 1—15 MAI 1928.—1. Seminaristul Gr. teodosie Popescu se hirotonește pe seama parohiei Bilciurești jud. Prahova circ. III.

2. Pr. Ilie Ionescu, decedat în ziua de 11 Aprilie a. c., se șterge din statele parohiei Bragadiru jud. Ilfov circ. I.

NUMIRI, TRANSFERĂRI, DEMISII, DECESE. CÂNTĂREȚI, PARACLISERI. 1—15 MAI 1928.—

1. Ioan N. L. Constantinescu, se numește pe 1 Aprilie a. c., cânt. la parohia Vitichești jud. Mușcel circ. II, în postul vacant.

2. Ioan V. Popescu, cântăreț demisionat pe data de 1 Aprilie a. c., dela parohia Cornetu-Dâmbovița circ. III., se șterge din state.

3. Vasile T. C. Ioniță se numește pe 1 Mai a. c., cântăreț la parohia Chiroiu jud. Ilfov circ. III., în locul lui Ștefan Sărățeanu care nu mai poate îndeplini serviciul din cauză de boală.

4. Ioan Soare Bangă se numește cântăreț la parohia Colceag-Prahova circ. III., în locul lui G. D. Minculescu, decedat la 30 Martie 1928.

5. Iovu Gheorgh se numește cântăreț la parohia Valea Stânii jud. Mușcel circ. II. pe data de 1 Mai a. c., în locul lui Ioan popescu scos din state pe 1 Aprilie a. c.

6. G. G. Fântâneau se numește pe data de 15 Februarie a. c. cântăreț la parohia Budișteni-Mușcel în locul lui Hhiță Vlad, plecat la armată.

7. Ioan Barbu se numește cântăreț pe data de 1 Aprilie a. c., la biserica Sf. Voevozi din circ. I., Capitalei, în locul lui Gh. M. Gheorghe, decedat la 25 Martie a. c.

8. Teodor Anișoară se numește pe data de 1 Mai a. c., cântăreț la parohia Paclovu-Mușcel circ. I., în locul lui Nicolae G. Popescu demisionat pe data de 1 Mai a. c.

9. Mari F. Cucu se numește cântăreț pe data de 1 Aprilie a. c., la parohia Coșoaia-Vlașca circ. II., în locul lui Coman Popescu neprezentat la

post care se șterge din state pe data de 15 Decembrie 1927.



PREOT DECEDAT

În ziua de 13 Maiu a. c. a decedat Pr. Gh. Lungeanu parohul parohiei Popești I, din Protopopiatul I. Ploești.

Date Biografice: Născut la 1851 în Bran Transilvania. Fiu de preot. A urmat cursurile Seminarului din Curtea de Argeș, patru clase. S'a căsătorit în Satul Lung—Transilvania în 1872 și tot în acel an, a venit iarăși în țară, unde s'a hirotonit pe seama parohiei Ghinești jud. Dâmbovița.

Stă aci până la 1874, când se transferă la parohia Bucov jud. Prahova. În 1879 s'a transferat și de aci la parohia Popești I pe care a păstorit-o până la data morții sale.

Moare în vârstă de 77 ani și după 56 ani de preoție.

CRONICA EXTERNA

Bulgaria. — În ziua de 4 Mai a. c., Episcopul Sârb Dositei al Nișului, însoțit de un protopop și în calitate de trimis al Bisericii Sârbești, a sosit la Sofia aducând un ajutor bănesc de 250.000 leva pentru Bulgarii păgubiți de cutremur. I s'a acordat o primire foarte cordială. A fost găzduit la Sf. Sinod. M. Sa Regele l-a primit în audiență. Episcopul sârb a vizitat personal regiunea bântuită de cutremur și a înmănat celor doi Mitropoliti respectivi, suma adusă. Presa bulgară consideră această vizită drept un început de apropiere între Sârbi și Bulgari. Cu această ocazie Mitropolitul Ștefan al Sofiei a făcut — între altele — și următoarea declarație, publicată în presa sârbă și bulgară:

„Noi considerăm, că pentru o apropiere durabilă și fructuoasă între sârbi și bulgari, trebuie să lucreze înainte de toate Biserica, în calitate de reprezentant al adevărului și dreptății, Biserica, care trebuie să stea deasupra patimilor omenești și combinațiilor politice, trecătoare...

„Noi bulgarii și sârbii suntem fiii aceleiași Biserici... Biserica Ortodoxă are un rol istoric în a împăca și uni pe frați...

„Trebuie, în mod reciproc, să respectăm libertatea și să ne ținem de principiul proclamat încă din 1910, de către Congresul Slav din Sofia: „Slav pe Slav să nu asuprească!“ Fiecare Slav trebuie să se simtă liber în orice stat slav. Trebuie să lucrăm cu toții pentru realizarea acestui mare principiu. În unire stă puterea slavilor“.

— Sf. Sinod Bulgar a hotărât ca pe viitor, zugrăvirea bisericilor și pictura icoanelor să fie executate numai de persoane competente în această materie. O comisiune anume înființată pe lângă Sf. Sinod va stabili competența.

— Mitropolitul Ștefan în dorința de a vedea folosindu-se de bursele seminarului teologic din Sofia numai elemente cari să intre în cler și să

facă cînte bisericii bulgare, — recomandă tuturor preoților din Eparhia sa, să observe îndeaproape tineretul școlar — primar și gimnazial — din fiecare parohie. Când preotul, — din constatarea proprie, din confirmarea profesorilor și a părinților, buni creștini și acești din urmă, — va descoperi vre un tânăr demn de a face cînte clerului, — acel tânăr, să fie admis în seminar. Adaog, că în seminariile bulgare, spre deosebire de cum stau lucrurile la noi, sunt admisi numai elevii absolvenți a trei clase gimnaziale, așa încât, recomandarea făcută poate da bune rezultate.

— În Bulgaria, atât cununia, cât și divorțul sunt lăsate în seama bisericii. Autoritatea civilă se mărginește pur și simplu, să înregistreze actele produse de autoritatea bisericească. Încă de mult timp s'a tot agitat, — introducerea căsătoriei civile și de aci în mod firesc — ducerea divorțurilor în fața tribunalelor civile. Advocații, primii interesați în această chestiune, lovindu-se de intransigența bisericii bulgare, au trebuit să înceteze pledoaria pentru un moment mulțumindu-se cu *dreptul* de a putea veni în fața instanțelor spirituale spre a-și apăra pe clienții lor, candidații la divorț, — *drept* neavut până acum. Și totuși Sinodul Bulgar a izbutit să impună și în acest punct o *ciuruire*.

Vor putea pleda numai acei advocați cari înținesc următoarele condiții:

a) Să fie creștini-ortodocși.

b) Să nu fi fost condamnați de judecata bisericească din cauză de: schismă, erezie, hulire de Dumnezeu, — sau din cauză de căsătorie nelegitimă.

c) Să nu fie mai tineri de 30 ani.

d) Să nu fie divorțați din vină proprie — (această ultimă restricție se impune) fiindcă au călcat sfințenia căsătoriei.

Preot STELIAN ILIESCU

DARURI, MULȚUMIRI ȘI FAPTE CREȘTINEȘTI

În ziua de 23 Aprilie a. c., cu prilejul hramului bisericii din parohia Peret I, P. C. Protopop Floru Ionescu, parohul bisericii, a distribuit, împreună cu comitetul parohial, pânză, încălțăminte și stamba în valoare de 1800 lei din cutia milelor, la 8 copii săraci din comună. Au fost de față și d-l Pretor al plășii Roșiori, d-l Primar cu consiliul comunal, învățătorii cu elevii și foarte mulți creștini. Au ținut cuvântări: P. C. Protopop și d-l Pretor, după care micii copilași au primit darurile cu bucurie mișcătoare.

—o—

C. Preot Ioan Zineulescu, parohul parohiei Telega I, a dăruit protopopiatului Breaza-Prahova, pentru nevoile cancelariei protopopești, o mașină nouă de scris, marca Mercedes, cu accesoriile ei, în valoare de 19305 lei, pentru care i-se aduce călduroase mulțumiri.

—o—

Parohia Bisericii Sf. Ecaterina din Capitală aduce mulțumiri publice următoarelor persoane care au avut dragostea de a dona bisericii diferite obiecte și sfinte vase și anume:

1. *Unei Doamne* care a donat: un stihar preoțesc de gabardină neagră pentru post; una față de masă de olandă; două poale de iconostas, de moar bleu; în valoare de 2040 lei.

2. *D-soarei Maria Nicoreanu*: una față de masă neagră de plisă pentru post în valoare de 1000 lei.

3. *Doamnei Dobrița Dumitriu*: una perdea neagră de plisă la ușile Împărătești, în valoare de 1200 lei.

4. *Doamnei Elena Oprescu*: un stihar preoțesc de moar bleu în valoare de 8500 lei.

5. *D-lui Ilie Constantinescu Comersant*: a renovat ambele sfeșnice Împărătești și alte două sfeșnice dela iconostas în valoare de 10.000 lei.

—o—

Următorii buni creștini au făcut donațiuni bisericii parohiale din com. Măgureni jud. Teleorman, precum urmează:

1. Locnitorul Ion I. C. Lungan a donat bisericii un Iconostas în valoare de 6000 lei.

2. Voicu Radu a donat un steag în valoare de 3500 lei.

3. Ion Radu, Stan St. Lozan și alții au donat o față pentru Sf. Masă în valoare de 1500.

4. Tudor C. Grigore și Ioan Lungan au dăruit un pat pentru transportarea cadavrelor în valoare de 1000 lei.

Dumnezeu să-i bine cuvinteze.

—o—

Dăm mai jos numele și pronumele bunilor creștini din parohiile Videle, Fătăchești, Scurtu-Drăcești Bodinu-Soricești și Tămășești, cărora li se aduce mulțumiri pentru donațiunile ce au făcut bisericilor de cari țin:

I. *La biserica parohială Videle-Vlașca, prin stăruința Protopopului Bădănoiu.*

1. *Videle*: Familia Boris M. Bunesou un balcon pentru oor, lei 15 000; bani numerar lei 10.000.

Familia Coman Condei o evanghelie, lei 5000; una masă, lei 1000.

Familia Nicolae Nicolescu: Spălarea tâmplei bisericii 5000.

Familia Jan Petrescu Director C. F. R. acoperământ iconostas 4000 și un epitrahil 3000 lei.

D-l Ion Uleia material pentru mese, scaune 1600.

Familia Ștefan Iurasek o elopotniță 10.000.

D-l I. Teodoru B. F. R. o sobă Godin No. 6, 5000.

Familia Elena și Marin Antonescu o candelă 500.

Familia Traian Catul o candelă 1000.

Familia Constantin Aniga 2 sfeșnice argintate 3000.

II. *La biserica parohială Fătăchești-Vlașca prin stăruința Pr. Paroh R. Smărăndescu.*

2. *Fătăchești*: Familia Traian Catul cununii și veșminte 5000.

III. *La biserica parohială Scurtu-Drăcești-Vlașca prin stăruința Pr. Nifon Florescu.*

3. *So. Drăcești*: D-l Controlor Rotileanu un Sf. Antimis lei 800.

La biserica parohială Bodinu-Soricești-Vlașca prin stăruința Proistos Gh. Groposilă.

4. *Bodinu-Soricești*: D-l Ioan Măntescu un Sf. Antimis lei 800

La biserica parohială Tămășești Filiala Spânești-Parisești-Vlașca, prin stăruința Pr. Paroh Dumitru G. Nicolescu.

5. *Tămășești*: D-l Niță A. Bădănoiu, un Sf. Antimis lei 800.

La biserica filială din satul Spânești-Parisești parohia Tămășești, prin stăruința Pr. Paroh Dumitru G. Nicolescu.

6. *Filiala Spânești-Parisești*, Neacșu Martin Sf. Cruce Mare a Răstignirii în altar, lei 3400.

D-l Toma Ionescu, suma de Lei 500.

" Stoica Popescu învățător suma de lei 500.

" Ilie Popescu învățător suma de lei 200.

" Ilie R. Moane, Niculae Martin, Radu Roșu, Ilie Martin, Dragomir Stoian toți câte lei 100.

D-l Niculae Ghencea lei 60.

" Marin D. Slabu lei 400.

" Dumitru Tora și Dinu Podeanu 2 sfeșnice, lei 1400.

D-l Niculae Gh. Vasile lei 1000.

Familia Olimpia și Boris M. Banesou din Comuna Videle, Icoana Înălțării și un acoperământ pentru iconostas lei 600.

Vasilica Marin I. Dinu icoana Sf. Niculae lei 400.

La biserica parohială Cosmești-Vlașca prin stăruința Pr. Paroh Andrei Cosmescu

7. *Cosmești*: D-l Constantin Gogâia Ion Plutonier-Major două sfeșnice mari lei 2000.

La biserica parohială Răsuceni de Jos-Vlașca, prin stăruința Pr. Paroh N. Ionescu.

8. *Răsuceni de Jos*: D-l Stan Ciolacu un potir lei 2500.

D-l Marin Brăţan o cutie pentru Sf. Împărtăşanie lei 500.

D-l Niţă Popescu un rând veşminte lei 8000.

" Niţă Popescu o sobă godin lei 3000.

D-ra Lila Pieleanu două steşnice lei 1000.

La biserica parohială Răsucenii de sus-Vlaşca prin stăruinţa Pr. Paroh Ion Iliescu.

9. *Răsucenii de sus*: D-na Sevestia Andrei Noica un rând haine preoteşti în valoare de circa 17—18.000 lei.

La biserica parohială Băbăiţa-Vlaşca prin stăruinţa Pr. Paroh Th. Pieleanu

11. *Băbăiţa*: D-l Gh. L. Angelescu proprietar, un rând de odăjdii lei 15 000

D-na Eugenia Aughelovici Bucureşti un acoperămant pentru iconostas lei 3000.

Familia Ion Pieleanu Bucureşti, un acoperămant de mătase pentru iconostas lei 2700.

D-l Marin Furtună 2 găleţi de zinc lei 400.

Familia Ioana şi Stan Talianu, una masă de pânză cusută, două perdele, două prosoape albe cusute lei 800.

D-na Nenoveanu Bucureşti 2 candelă de metal alb lei 500.

D-na Eugenia şi Pr. Th. Pieleanu un tablou al I. P. S. Patriarh, ramă aurie şi giam lei 300.

Familia Radu şi Maria R. Stanciu 1 Maramă aleasă 1 covor lână lei 1200.

D-na Maria Petculescu un covor de lână lei 600.

D-na Haritina Mateescu Alexandria, un şorţ alb şi un prosop pentru R. t. Sf. Botez lei 400.

D-na şi D-l Nicolae Aropu, una maramă, 2 perdele, 2 prosoape, un covor lei 2000.

D-l Badea A. G. Ştefan, una pernă cu lână, şi un covor lei 1000.

Văduva Voica Furtună un covor lână lei 500.

La biserica parohială Alecs. Lahovari-Vlaşca prin stăruinţa Pr. Paroh I. Popescu

12. *Al. Lahovari*: D-l Tudor Mircea o candelă lei 300.

La biserica Scurtu-Drăceşti-Vlaşca prin stăruinţa Pr. Nifon Florescu.

13. *Scurtu Drăceşti*: D-l D. Rotileanu 20 DD grâu pentru cumpărarea a nişte cărţi bisericeşti în valoare de lei 2000.

Dela credincioşii din Comună care sa cumpărat una pereche cununii şi un mirnitor în valoare de lei 780.

Din banii epitropiei cu care s'a cumpărat 5 pahare pentru candelă de la tâmpla bisericii lei 120.

Se aduce la cunoştinţa c. c. preoţi că Arhiepiscopia noastră a intrat în posesia unei vile cu 16 camere, la Techirghiol — sat, care va servi de SANATORIU pentru preoţi — cu familiile lor — cari au nevoie să-şi aude sănătate. Fiecare cameră are mobilierul necesar cu 2 sau 3 paturi. Preţul de închiriere al unei camere e de 120 lei zilnic şi suma întreagă, pe timpul cerut, va fi plătită anticipat la casieria Arhiepiscopiei, unde se fac şi înscrierile pentru obţinerea de camere.

Faţă de preţul curent, condiţiunile stabilite de Sf. Arhiepiscopie a Bucureştilor sunt foarte avantajoase.

C. C. Preoţi cari doresc să se bucure de ajutorul pus la dispoziţia lor de Arhiepiscopia noastră să se grăbească a-şi face înscrierile.

PAROHII VACANTE

Se publică concurs pentru ocuparea postului de preot paroh la parohia Puntea de Greci, devenită vacantă prin decesul fostului titular pr. Const. I. Penescu.

Parohia are 256 familii cu 1013 suflete. Sesia parohială este completă, iar biserica în bună stare. Casă parohială n'are.

Salariul se primeşte conform gradului de studii.

Cererile vor fi adresate Protoieriei jud. Damboviţa Circ. II Găeşti, împreună cu actele trebuitoare.

Protoieriu, LAZĂR GEORGESCU

Se publică concurs pentru ocuparea postului de paroh la parohia Chiroiu, Com. Chiroiu-Roşiori, Ilfov cu termen de 30 zile dela această publicaţie în curierul Apstolul. Parohia cu 220 familii şi 1087 suflete, are două biserici în bună stare şi bună casă parohială. Are deasemenea 8½ ha. teren arabil. Salariul conform gradului de studii. Venitul circa 3000 lei anual. Cererile cu actele necesare, se vor trimite ofic. protopopesc, care la timpul convenit le va înainta Sf. Mitropolii

*

Se publică concurs pentru ocuparea postului de paroh la parohia Afumaţi, Ilfov cu termen de 30 zile dela această publicaţie.

Parohia are 800 familii şi 3200 suflete. Biserica în bună stare.

Casă parohială nu are. Are 8½ ha. teren arabil. În parohie mai sunt doi preoţi, ajutători, cu cari se împarte venitul de circa 10.000 lei anual. Cererile însoţite de acte se vor înainta ofic. protopopesc. Parohia fiind în apropiere de Bucureşti se preferă candidaţi, licenţiaţi, în Teologie.

*

Se publică concurs cu termen de 30 zile, dela această publicaţie pentru ocuparea postului vacant de preot, la parohia Preasna-Veche. Parohia are 206 familii şi 839 suflete. Biserica este în stare mediocră. Casă parohială nu are. Are 8½ ha. teren arabil. Venitul epitrahilului se cifrează la 3000 lei anual. Salariul potrivit gradului de Studii. Cererile cu acte în regulă, se vor înainta în termen, cancelariei acestei parohii.

Protopop, Pr. T. RĂDULESCU